

Weer schoon

Dawn Nelson

(Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal)

Dit verhaal speelde zich af in de Verenigde Staten.

Emily stond met papa in het water en glimlachte. Ze had wekenlang op deze dag gewacht! Haar hart bonsde omdat ze nog nooit onder water was gegaan. Maar ze keek er erg naar uit om zich net als Jezus Christus te laten dopen.

Ze deed haar ogen dicht en hoorde papa het doopgebed uitspreken. Toen kneep ze haar neus dicht, sloot haar ogen en boog haar knieën terwijl papa haar onderdompelde.

Papa trok haar weer snel omhoog en het water stroomde van haar af. Emily moest het uit haar ogen vegen, maar ze glimlachte. Ze voelde zich nu anders. Ze kreeg een onbekend, blij gevoel in haar hart. Ze wilde zich altijd zo blijven voelen!

Papa gaf haar een dikke knuffel. *Ik weet hoe ik me zo goed kan blijven voelen, dacht Emily. Ik hoef alleen maar het goede te kiezen en zoals Jezus Christus te worden!* Ze wist zeker dat ze het kon.

Toen ze thuiskwamen, holde Emily van de auto naar de voordeur. Haar 4-jarige broertje, Jonah, deed dat ook. Net toen Emily bij de deur kwam en die opendeed, greep Jonah haar rok en trok daar hard aan.

'Niet doen!' schreeuwde Emily. Ze trok haar rok uit zijn handen. Toen ging ze in de weg staan, zodat hij niet als eerste naar binnen kon. Ze was heel boos!

Ik kon niet eens één dag het goede kiezen! dacht Emily.

Plotseling bleef ze stokstijf staan. Ze kreeg een vreselijk gevoel. Ze ging aan de kant en liet Jonah naar binnen rennen.

'Sorry!' riep ze hem na. Ze had net een verkeerde keuze gemaakt. De Heiland zou niet tegen Jonah hebben geschreeuwd. Hoe had ze het nu al kunnen verknoeien? Haar blij gevoel was verdwenen.

Ik heb het verpest, dacht ze. Ik kon niet eens één dag het goede kiezen!

De volgende dag was het zondag. Terwijl Emily zich klaarmaakte om naar de kerk te gaan, bedacht ze hoe ze tegen Jonah had geschreeuwd. Ze voelde zich nog steeds vreselijk.

Tijdens de avondmaalsdienst werd Emily door de bisschop gevraagd om naar voren te komen. Ze zou worden bevestigd. Dat betekende dat ze de gave van de Heilige Geest zou ontvangen. Ze ging op

een stoel zitten. Papa legde zachtjes zijn handen op haar hoofd.

Emily sloot haar ogen toen papa begon. Ze hoorde hem de woorden 'Ontvang de Heilige Geest' zeggen.

Emily bleef luisteren.

'Emily, denk er altijd aan dat je je dankzij Jezus Christus kunt bekeren als je een verkeerde keuze maakt', zei papa. 'Telkens als je van het avondmaal neemt, kun je aan het verbond denken dat je bij je doop hebt gesloten. Je kunt dan opnieuw beloven dat je Hem zult volgen.'

Na de zegen voelde Emily zich gelukkig en vredig. Ze wist dat de Heilige Geest haar vertelde dat alles goed zou komen. Het was niet erg dat ze niet volmaakt was. Dankzij Jezus Christus en zijn verzoening kon ze zich bekeren en vergeving ontvangen! Ze had er spijt van dat ze tegen Jonah had geschreeuwd, en haar hemelse Vader wist dat ze het zou blijven proberen.

Emily grijsde toen papa en zij weer naar hun plaats liepen. Daarna kwam het avondmaal en Emily keek ernaar uit. ●

'Als we ons door de doop op het verbondspad begeven, kan ik me voorstellen dat onze hemelse Vader [...] tegen ieder van ons zegt: "Jij bent mijn dierbare kind in wie Ik Mij verheug. Blijf doorgaan."'

Ouderling Dale G. Renlund, 'Verbonden geven ons toegang tot Gods macht', *Liahona*, mei 2023, 36.